

ВЪРХОВЕН ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ ОТ 1900 ГОДИНА

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СХН, БРОЙ 6
e-mail: sinizdat@gmail.com

СОФИЯ, 16-31 МАРТ 2012 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

Официален сайт на Св. Синод на БПЦ – www.bg-patriarshia.bg

ЦЪРКОВНО ИЗКУСТВО

Забравеният рог Минови

Стр. 4-5

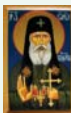
ИСТОРИЯ

Архим. Хризостом (Мајдонс)

Просветителят на поробените народи – св. Козма Етолийски

Стр. 6

СИНАКСАРИК

Св. Амвросий Изповедник, патриарх на Грузия

Стр. 7

ДУХОВНА СЪКРОВИЩНИЦА

Притчи

Стр. 6

Благовецение

Прот. Андрей ТКАЧЕВ

Пладаният архангел, приел образа на змия, разговаря с дявола и я измамва. Това е грехопадението.

Докаато била в рай, жената имала име. Едва след изгонването от рай Адам ще я нарече Хава или Ева, което означава „живот“. Първото място на греха в човешкия род, а заедно с това и косвената причина за смъртта – жената, с наречена „живот“, но не с насмешка, а заради пророчеството.

Овака, която трябва да стане живот, с Евина Дявлера. На нея също ще ѝ се яви архангел, само че не паднал, а спасен. Той ще ѝ се яви и ще каже: „Радай се, Благодатна! Господ е с тебе“. Такива думи ангелите нивкога не са отправяли към хората. Името ще ѝ се изхвърли (Лука. 5: 37). Всички жени имат деца и съща природа, един и същи детски орган, но не всички жени имат синици мисли, еднаква чистота, една молитва, едно вярание – да служи на Единия Бог и на никой друг. Господ се възлюбил и станал човек с дава след като намерил онази, чрез която станало възможност Богочислението.

Цялата история на света до Рождество Христово, каза св. Иван Дамаски, се съдвжляла към момента, когато човешеството ще роди най-добрия плод – Пресвета Богородица.

На стр. 4

ПОСТЪТ – средство за богопознание

Несумайно по време на св. Четирисестински възрожденски светли преродби ота избрала в манастира „Св. Савва“, св. Мария Египетска и др. Примерът на мъжко подвизаване от миналото и днес ни помага да разберем какво означава постът. Постът е реална възможност и средство да победим в себе си злата, да изтрепим пороците и страстите, да направим сърцето си чисто. А от Евангелието знаем, че само чистите по сърце ще видят Бога (Вж. Мат. 5:8). Постът е средство за богопознание. По този път са минали множеството Божии угодници. А когато човек се фокусира до Бога чрез подвига на молитвата, покаянието и въздржанието, иска с всички сили да издръжи това духовно състояние, защото то може да се сроби с никъква новобяра радост. Сърценовостенето на човека с Бога му дава фокусно до раа, до Церквото Божие, до неумната работа.

Несумайно ние говорим за това през Великия пост. Кага да помислим за онамуа си, ако не в тези святи дни? И нека размишляемта за своя вътрешен живот, молитвата, въздржанието, за никъква новобяра, но реален подвиг, който ние поемемте върху себе си, да ни помогнат за очисти сърцето си, да съзрем ако не Бога, то Неговата светлина и за станем причастници на Любовта Му.

ИНТЕРВЮ

† Варненски и Великопреславски митрополит КИРИЛ

Какво прави Църквата

– Ваше Преосвященство, какво се промени през последните 20 години за нашата Църква и по-специално за Вашата епархия по отношение на броя и състояния на съществуващите, манастирските храмове, манастирите, новите възможности, които има Църквата за социална, просветна и обществена дейност?

– Варненска и Великопреславска епархия е една от големите по територия, значение и дейности в България православна епархия. През последните години освен пастирската, литургическата, духовно-просветната дейност, особени страняния бяха положени за възстановяване собствеността на храмовете. Известно е, че по време на атеизма църквите бяха лишени от земеделските си земи, а това значи и от възможностите за издръжка и ремонти. Вследствие на последвалата разруха повечето храмове не можаха да се ползват и запустяха, не малко други рухнаха. Слава Богу, че доиде промяната, за да могат сега църковните настоятелства да полагат грижи за възстановяване на старите и изграждането на нови манастири и храмове. Когато приемемте епархията, имаше само един действащ манастир. Сега са осем.

Общият брой на храмовете и параклисите в епархията е 310. През изминалите 20 години се построиха около 60 нови храмове и параклиси, възстановени са около 30, а обновените са около 20. На повечето храмове и параклиси е извършван основен или частичен ремонт.

В епархията има общо 7 манастира, като два от тях са новостроени, а останалите са обновили или се обновили. В последно време поради доброто сътрудничество с Община Варна възстановихме старите храмове в централните градски гробища и район „Аспарухов“. В МБАТ „Св. великомученица Мартина“ в гр. Варна бяха изградени болничен храм, който постоянно се обслужва от свещеник и на стр. 3

ХРОНИКА

Панихуда за
академик Иван Евстратиев Гешов

На 9 март Българската православна църква, Българските академии на науките и България чирен кръст си спомни за голямо заслужаващ почит на академик Иван Евстратиев Гешов – един от големите български държавници, учей, финансист, общественик и политик, живял в България, починал на 20 век.

След повече от шест десетилетия в дена на починалата му се извършва трапеза за сжеденото храна в негова памет, заръчана в извешаното му и финансово обезпечена от самия него.

В столицата старинен храм „Св. София“ започнаха многолюдното посвещаване бе отслужено от Негово Превосходенство Знеполски еп. Ион, викарий на Софийския митрополит, и от хормоновото духовство. На паниху-

дата присъстваха като председател на БАН проф. Атанас Атанасов, председател на БАН г-н Христо Гуревор, ръководители и служители на институциите, граждани и роднини на извешаните българци.

Слово за Иван Гешов произнесе Знеполският еп. Ион. В него той каза: „Когато човек чете биографията му, може да се развълнува и да си спомни, че едва ли има такъв месецат, такъв учен, такъв патриот, но всичко това обединено от искрена топла надежда на

вярвата, която свързва всички човешки в доброту и любовта. Илюстрирано е високо място, Иван Гешов се бори с всички трудности и отстоява на терените на българската държава. Той три пъти е бивш председател на българските парламенти, два пъти е бил финансов министър, дългогодишен председател на Българското книжовно дружество (преименовано по-късно в БАН) и повече от 20 години председател на БЧК“.

Думи на благодарност към големия български изляз и председател на БЧК г-н Григоров, който обяви, че БЧК ще поеме своя дял и ще спазва завещанието на Гешов за сжеданото храна в негова памет, а 9 март ще бъде обявен за Ден на дарителите.

Весега ИГНАТОВА

България

Перник се помоли за своите деца на всеобща молебна

През последните няколко месеца в града Перник бе разтърсен от поредна трагедия – нацидент с е смлади хора. По инициатива на общината и гражданството на Перник, подкрепени от местното духовенство, на 12 март бе отслужена всеобща молебна за здраве и благополучие на всички българци. Последването бе извършено пред храм „Св. Иван Рилски“ в града и бе предвождано от Негово Превосходенство Знеполски епископ Ион, викарий на Софийския митрополит. В служебния възраст участват протоиерейт на Софийската св. митрополия старк ип. Ангел Ангелов и духовенството при храма, посетени на Рилския чудотворец.

Голямо множество деца от всички училища на града, учители, родители, приятели на убитите деца и граждани се събраха в снетивния ден пред църквата. Храмотъ се оказа пътрее тесен да побере повече от 1000-та дошли да се помолват съборно и да изпросят

опечалени родители. След многолюдното Зеленопелик си. Ион се обрече а пастирска загриженост към многолюдното събрание и с топли, емоционални и въздължени слова говориха за местото на човека в обществото и сиромо Бюга – и за неговия дял като православен християнин. Адрекрет акцентира на отговора на родителите, които поист оновата отговорност за възпитанието на децата си и в религиозен, духовен и са те човешки, като са изразили свободния си избор в живота да създадат домашна църква“.

Весега ИГНАТОВА

Църковна благотворителна трапезария в Търговище

Християнската лива към ближните има за своя необходимост проява милосърдията. Който обмисля инициатива в служба си, като ги види в нужда и страдание се стреми да го подпомогне.

През 1997 г. по идея на църковния настоятел Пламен Ангелов при храм „Св. Иван Рилски“ в гр. Търговище е създадена благотворителна трапезария за бедни и немощни граждани на Шумен, които получават топла храна всеки ден. Към този муч трапезария наброява 70 човека и се извършва от трима дарители – Григорий Иванов, Пламен Ангелов и Николай Димитков, а функциа „Христолюбиво и славдарство“ с директор Пламен Господинов дарва

всеки ден клзба към храма. Тези дарители проявиха християнска благотворителна дейност, попомогателно изжакнаете се на твма полза, с длол на шедрост, а не на скърбявност, чество“, заното, „който се скъпяво, скъпяво се покаяне, а който се шедрост, шедрост се покаяне“.

В СИБАГК имаме дарителска сметка, която се поддържа без такса за обслужване. ПИ „Св. И. Рилски“ гр. Търговище ИБАН – BG361918881030198000 BIC – BULBGG36

Бог да благодарят тези наши дарители, за да може да въздържат трапезарията, до която има нужда!

Старк ип. Славчо ПРОДАНОВ

Архимандрит Поликарп бе награден за активна социална дейност

На 12 март в залата на Общинския съвет – Видин се проведе среща на група „Възраждане на Видин“ по случай годишнината от създаването на движението. След официалната част ръководството на Група „Възраждане на Видин“ отличи заслужаващи организации и личности за активна дейност през 2011 г. в полза на видинското общество.

За високи духовни постижения и активна социална политика в подкрепа на

най-изжакнаете се видински граждани през 2011 г. бе награден архимандрит Поликарп, председател на катедралния храм на Видин и духовен надзорник на Видинско-

ка и Букурещка духовни окосии. Архимандрит Поликарп благодари за тази висока чест и отличие и заяви, че всичко което прави е от любов към Видин и неговите жители.

Ръководството на Група „Възраждане на Видин“ бе подкрепено по случай навършването на една година от основането си и от Негово Високопреосвещенство Видински митрополит Димитър.

Видинска митрополия

Румънци на поклонение в България

На 10 март в община Юна 250 жители на Шести селци на община Букурещ извършиха поклонение в Българския огагланго.

„Поклонници по стъпките на светите!“ Нет автобуса от румънската столица бяха съпроводени от меча на Шести сектор г-н Кристиан Константин Петерски, духовници, линейка и полицаи. От Дунав мост, съпроводени от председателя на Община Русе г-н Русенска митрополия, те се отпращаха към Басарбовско село манастир, където се поклониха на животината икона с вградена частината от светите мошени на преобладава Димитрий Басарбовски, обявен за покровител на румънската столица.

Протогонки Кирил Сиена разказа на гостите от Румъния какъто на преподобията, който се ражда и прекара монашеското си житие на територията на България, а през 1774 г. светите му мошени са отнесени в северната ни страна, пред които днес се поклонят хиляди вярващи. Ежегодно на 27 октомври – деня, в който

честваме преподобния, Букурещ се превръща в център за поклонение от цяла Румъния. Хора от цялата страна отстоят с часове на различие, за да се поклонят пред светите мошени на преп. Димитрий.

След Басарбовската света обител румънците се отпращаха към гр. Русе и вестовата катедрална храм „Св. Троица“. Те бяха впечатлени от историята на построяния през 1632 г. храм и вестовата катедрална градски след Освобождението на България.

Посещението на организирани групи е поклонение от Шести сектор на община Букурещ се продължава всяка събота през месеците март и април.

Русенска митрополия

† IN MEMORIAM

На 9 март на 63-годишна възраст се престави в Бога прот. МАРИН ЙОРДАНОВ ПЕТРОВ

През 2004 г. на 56 години отиде Марин завършила парависия духовни курс на Софийската духовно-семинария „Св. Иван Рилски Чудотворец“. Ръководители е за свещеник от Негово Високопреосвещенство Варненски и Великопреславски митрополит Кирил през 2005 г. и е назначен да обгръзва селата от Добричска духовна околия – Змеево, Дронца, Сенокос, Кремена и Праща.

Отначало като мирянин, по-късно като свещеник служеше на Бога и паството си с ревност, искреност и любов. Тяхно, скромно, високоотговорно и безкористо отношение изпълняваше със пастирски дълг. Поради неслучайна операция на очите временно му спуснаха и последните десет години не можеше да служи св. Литургия, за което много скърбеше. Выпреки здравословни си проблеми отиде Марин за последни-

те три години спомогнат за изграждането на два нови храма в с. Дронца и с. Сенокос, както и за основен ремонт на църквата и църковната къща в с. Змеево. За извършено служение през 2011 г. отен Марин бе отличен с офика „протоерер“.

Може да кажем, че за краткото време на служението си отен Марин сътвори три зими храма, където християните да се молят и прославят Бог, а заради духовните му трудове Сам Господ му изпрати неколкократно храм в небесното царство. Възлюбен отен Марин да Му служи, да Го прославя и да се наслаждава на райското блаженство. За отен Марин в валида извоната на св. апостол Павел: „С добри помисли въздържайте глътя сиривър, вършете опазане“ (2 Тим. 4:7).

Заговя и сег а. Марин пребивава в онязи родство, с който и апостолътъ бива съобщен – радост, какъвто олю не е изжакна, ую не е чувало и човеку на ум не е идвало твхо, шо бе Гбо и пригитов за ония, които Гбо обичат“ (1 Кор. 2:9).

С добри помисли въздържайте глътя сиривър, вършете опазане! Бог да отвори душата ти!

Прот. Георги ПЕТКОВ

От стр. 1

Какво прави Църквата

се обригават духовно нуквадите се християни. В месния затор също се изгради параклис, като се обригва от свещеник.

През годините бяха ръководени много духовници, но върхот това те, заедно с по-възрастните, не са достатъчно, за да обхващат като би трябвало обригването на цялата епархия. Имята мувен неростат на свещенослужители. С Божията помощ и съдействио с наляното духовенство се опитваме да изградим една обригана социална дейност в епархията. Във всяка духовна окръглия има социална служба, например в гр. Търговище към храм „Св. Иван Рилски“, в гр. Добрич към храм „Св. Троица“, в гр. Варна към св. Митрополиа, към храм „Св. цар Борис“; кт. „Аспарухово“ към всеки по-голям храм в градските или надално извънградски църкви, конесто се беседи за училища. В епархията има център за духовно обригване на наркозависими. Благодарение на Община Варна, местната областна управа и широко сътрудничество с работно НПО се създава възможност за начало по реабилитационна програма. Бя изграден гримасичен щех, създават се и други възможности за творчество на преподавателите в училищата, за да получават професионални качества и да могат сами да се издържат.

Организирант се курсове за придобиване на специалности от младшите, като неколко от тях гримасично изпитават професионални способности и получава реализация на окуражирано. Заедно с Община Варна се организират конкурси за икони, рисунки, есеа, краеведение и изработване на християнска символна в местите на постовете, където се специализират от града и страната НПО сме създали център за подпомагане на инвалиди, които обхващат значащата част от нуквадите си.

В продължение на години в епархията се прави изложение на православна литература, международно и испервославна форми по най-разнообразни форми по време на храми мувен, които са пълни въпроси с ности от страната и чужбина.

В някои от училищата в сътрудничество с Община Варна като извънкласна форма се преподава галския под формата „Нравствени ценности“.

– Ако нацията ни застрава, то можем ли да кажем същото за нашите хора? Станаха ли повече възлюбените хора и Бърнака ли се възлюбихте पास в храма?

– За наша радост, много млади хора се обригват към Господа, влизат с вяра в храма и участват с ревност в се. Таинствата. Особено по време на постовете, когато млади хора се изповядват и принасят. Дано бяха въведени предмет „Религия“ като задължителна дисциплина в българското училище, за да се осъществява духовността по цялостно, да има по-малко катастрофи по пътищата, по-малко насилие в семейството, училищата, между студентите и изобщо малкото покосение.

– Различна ли е в васката работна ситуация, връжката за поразбавяване и млади хора и какви форми за работа с тях сте избрали във Вашата епархия?

– Пасторската грижа за възлюбените на подрастващите във всяка една епархия и всяка една Поместна православна църква винаги е била и е вина и съща – да бъдат научени и възпитани в духа на християнските добродетели и благовести. Във създадени неделни училища, младежки групи, християнски братства, в които всеки се обсъждат различни теми, се организират конкурси, четения и тържества за различните църковни празници. Особено разностранна дейност в това отношение се извършва в Духовно-просветния център „Св. архангел Михаил“, гр. Варна. Днес обаче в епархията се осъществява от преди, затова и измисляват някои ду-

ховенствот са завещани. Не можем да гласим християните само със Страшения Божий съд, както се е практикувало в миналото. Много по-важно е да се разкриват и говорим за това, че Бог е любов и истина (Йоан. 4:24). Многото е обаче да не се забравя, че Христосвата църква се състои не само от духовници, но и от миряни. Много отношение мюзина „доброжелателно“ забравят или нарочно пренебрегват ролята на самите християни и постоянно питат: „Какво прави Църквата?“ – като имат предвид, че в основата им стои предимно архиерейте. В едно извоние предаване по БНТ често се говорило, че свещениците работят за духовности в Църквата, а архиерейте поставили дълга оброта. Нашите самит предшестващи архиерей, народът будител, съдействат за организирането на Църква и държавата, блаженосинчалит Варненски и Пролетарски архиепископи, които много по-лише: „Ако в България има свети, ако България е разделена, винаги е Църквата. Всеки дял каквото може, кой ръжж, кой търнопил против духовността, а някои не са свързани със службата, таките съработници“. За съжаление така е било в миналото, така ще бъде и в бъдеще, докато не всички християни имат църковно съзнание.

Наличие на свещеници на архиерей е важно. Но не бива да се забравя, че не той върши работата. Да ръководиш – означава да разпределяш и възлагаш задачи за изпълнение. Ако някои свети, че един ръжж е само свещеник, а другите не, много се мъже и истината не е в него.

Духовенството не трябва да забравя, че неговият живот е внагелне за вършане на работата си самите работи, таките свещеници в енористикото му служение, тъй като той е духовният отец, а презентирателна трябва да бъде като духовна майка и може да организира много неща заедно с християните си. Общото на някои свещеници презврати доре очите не сме възжидат, да не говорим за участие в енористикото живот.

Християните също трябва да са близо до своя пастор и чез не да до своя архиерейте. Ериите бже другите не могат и трябва да познават нуквите отци на друг, като се стараят да бъдат полезни един за друг и на Църквата Христова. Мирянците не са се обригват като само като търсят помощ и покръпка, а да се интересуват и дали те могат да помагат в нещо на духовния им отец.

– Случи ли се след демократичните промени в Църквата да извършват живот у нас и на какво според Вас се дължи усещането ни, че то не е в мащабите и в темелите, които напредъкът е в двете православни страни, преминали през комунистическото управление?

– С Божията помощ наистина се наблюдава възкръсване на църковния живот. Затова говорят по-често за самите църковна епархия. Благодарение на християните, особено на тези, които имат материална възможност, на местните общини, които държат парцели за нови църкви, в някои общини покли има възможност да се работи. Разбира се, повечето храмове се радват на редовен църковен живот, християните участват в богослужението и в организирането на празнични тържества. Винаги говорим за единство на самата община и обществото на духовността.

– Във, макар да сте първенец, имате опит от служение и преди постовете, и след тях. Какви бже вашите впечатления да се освещаватехме? Какво са словосвете и минутите, що се отнася до пасторското служение вие и отец?

– Пасторското служение не е леко и винаги има трудности при осъществяване

нето му. Известна е златната фраза на св. Йоан Златоуст, че „Христос доведе и да забравим и да се победява именно товага, когато Бия обуреваема. Всяко време има своите собствени трудности и трудности.“

Ако някога можеме да се оправдаваме с обективните трудности, днес вече никой не може да ни е винуюен, ако се занимаваме с всичко друго, с осъждане на ближния, а не се стараям да вляза на какво духовно ние си избираме самите ние и да даваме само пример за възкръсване на духовността в единството на Църквата. Винаги е духовният и християнният вярия и при всички обстоятелства да се извняват като твърдени да не допускат завижето, като ние го са признали, както казва св. ап. Павел: „Всяко в каквото завине е признан, братя, в него и да остава пред Бога“ (1 Кор. 7:24).

– Как според Вас трябва да са взаимоотношенията между Църквата и държавата и кои са границите за взаимопомощието между тях?

– Известен е терминът за хармония между двете институции. Всяка от тях просто трябва да върши достойно своето служение. Държавата да предоставя повече възможности за осъществяване на църковната дейност. Слავа Богу, че с всичко това се осъществява повече и повече помоща дейността на духовността. За пръв път има подписано специално споразумение между Св. Синод и Министерството на външните работи в областта на социалното служение. Постоянно се водят преговори, дала, връщат се храм след храм, манастир след манастир, но на парче, както избобне не в него. Някои имоти са економично загубени.

– Навсякож често се спесува в обществото и в медиите с „несметните богатства на БПЦ“ и за това, че „БПЦ в най-голямото състояние на богатство в България“ и че „БПЦ не е само богата злата и особено някоя епархия бжжимо измозвават финансио. Докато разбираш, под най-голям състояние се възтира това, че БПЦ има в разположение център на земи и тези градове, в тези и тези градове, както кватернатни мърте в на цена ежж-когато си хляри върво, има манастири и земи, имате ателието и свещи местности, които се правят издобрите, че БПЦ притежава имоти за милиарди. В същото време никой не поменва кой къде стравят погорища разходо. Какво е истинското финансово състояние на Църквата? Как се формира бюджетът на БПЦ и в кактостно на една епархия?

– Натълно съм съгласен с Вас. Някои хора казват, че в България все още липсват неправоморно имоти на Църквата, друго искат да продължат да правят това, други пък се стараят колкото е възможно да припят на Църквата да върши споконно своето служение. Това е голяма, Народът ни обедна духовно и материално и се поддържа на подобни инициативи. От една страна, измозването на Църквата е внагелне внагелне на някого! От друга – дори Църквата действително

Митрополит Кирил със съвещания от епархията си

телно да имаме такова „несметно богатство“, няма това трябва да ражда и весели хората (Лука. 15:32), защото организацията да не бъде само-приватна и социална мисия на Църквата Христова.

Нюка се спира и на стопанската страна на църковния живот, каквото не може да няма една собственик. Икономическото състояние на Църквата е пряко свързано с цялостното състояние на нашето общество. Десети общини в България заедно с дългове към бизнеса, страдат от безработица, обединяване на населението в общности, общински приходи. Това се отразява и на Българската църква. По-малко са даренията, количествата на продадени свещи, по-малки са постъпленията, по-ограничени са приходите от наеми и арендите на земи.

Божидателте в епархията се изготвят по храмове от църковните настоятелствата и отделно за митрополията. Всяко бжжиче се формират, като се различа единствено и са отменени от приходите. Единият е получава субсидии с изключение на случаите, когато отпадни църковни настоятелствата кандидатстват пред Дирекция „Възраждане“ на Министерството на културата за субсидия за строеж на нови храмове и наложителите ремонтите. Собствените приходи на храмове в епархията са основно от продажба на свещи, такси от извършване на свещенослуженията, продажба на стоки за църковна употреба, църковна книжнина, приходи от отдадени под аренда църковни земи (ако притежават такъв), приходи от дарения. А за митрополията – с отменени от приходите на църковните настоятелствата.

Нюка се знае, че обикновено собствеността е само на храмове, митрополията не притежава таквата. Едва от няколко години в частност в изключително невяна имота собственост като граден фонд за просвета и социална дейност.

С тези минимални приходи трябва да се покриват всички разходи, които за църковната служба, които са изключително малко подподржана на храмове, консултативни (ток, вода), такси, мект, заплати и осигурителни вноски на служители, където има извонение такела (свещенослужители, свещенослужители, свещенослужители, свещенослужители, свещенослужители), отчисления за митрополията.

В митрополията от приходите от продажба на свещи се формират заплатите и осигурителните вноски на свещенослужителите. Тази сума през последните години е намаляването на продажбата на свещи е крайно недостатъчна. Невъзможно е и минимално увеличаване на заплатите на свещенослужителите и зарплатноосигурителния момент едновременно увеличаване на сумата, която покрива осигурително са. Ще има таква възможност само ако се увеличат продажбата на свещи.

Това да голяма степен завидно усъздаването на самите митрополията и архиерейските намествания, социална дейност и др.

– Благовир Ви!

Интервюта на: АЛЕКСАНДРА КАРАМИТРИЕВА

Продължение от бр. 5

Именно срещу това ужасно предизвикателство на исляма превъзпита отново рист мюсюлманите и учителите на народа – онези духовници и миряни, които били загрянали за защитата и опазването на православния рид, множеството новомъченици от цялата всерпавна Балканска област. Тук, в България, можем да видим свещеномъченика Дамаскин, препономъченика Онуфрий и номовъченика Лазар от Габрово, номовъченици Иларион и Св. театар в град Аргирокрасто, величествит списък на Хиъмари и Деспина Поникий (1782-1791) и истински свещеномъченик Нестарий Герпос от Мосполд (дн. Воскопий, Аблания, б. пр.), монах от известна манастир в Ариени.

В България още величествено се изписва св. Егийий Турмоски, св. Софроний Врачански, св. Панаис Халензаришки и св. Неофит Рилски и много др. Подобни на тях са и св. Софроние, митрополит на Дриунския (Дриунско-Рилски) св. театар в град Аргирокрасто, величествит списък на Хиъмари и Деспина Поникий (1782-1791) и истински свещеномъченик Нестарий Герпос от Мосполд (дн. Воскопий, Аблания, б. пр.), монах от известна манастир в Ариени.

Аз съм и най-известен учител обаче на православния рид, номовъченик и възпитател величествит и същевременно на поробените балкански народи – свети Козма Етомолийски.

Неска със обривен поглед към титаничната борба на свети Козма, към начина и метода, по който той настържи отворения на предизвикателството на исляма.

Проветимеят на поробените народи –

св. Козма Етомолийски

Призвуйт към свещеномъченичество (ликснерство)

Новината за масовото покомъчаване и тежкото положение на християните стигнало и до светогорския манастир "Филотей" на Света Гора, където се подизваля светците. Кръсто и мъжа обидна душата му от тази глътна новина. Тогава той полудал от Господа ирив за свещеномъченичество. Ето как сам той описва този Божий ирив:

Кръсто и мъжа обидна душата му от тази глътна новина. Тогава той полудал от Господа ирив за свещеномъченичество. Ето как сам той описва този Божий ирив:

различни значения, всички от които перли, диаманти, скръпяние, богатство, радост, веселие, живот вечен.

Същевременно, сред другите неща поднахана и на местото, където Христос казва, че не трябва никой християнин, бил той мъж или жена, да се грижи единствено само за себе си как да се спаси, но да има грижата и за своите братя, да не изпадне в отчаяние, да не се погуби. Като дух, братя мои, тези сладки думи, които изрича нашият Христос – да се грижим и за братята си – те започнаха да ме изваждат отчаяние, правно в сърцето, толкова година наред, както

заблоте още повече. Всички ученици се възмутиха: "Господи, има е истина! А къде тогава е справедливостта?" А Христос отговори: "Вие не знаете каква е волята Господна. На тази воляна мъжа не и докнител съвет да опали греховен огън, защото ти ще забуди кравата си, но ще получи блаженство в рай. А богатият няма никакво чувство за покаяние, нито за изправление. Волята Божия е такова: нека той поне тук, на земата, да си покаже в удавничаване, защото след това го очакват два омаи мъга".

Пусни Клона

Веднъж един човек, разполагащ да е един пропяд, паднал, той успява да се хване за клона на малко дърво, разстило в процеп на скалата. Всичкой на клона, показващи от студения вятър, човечко осакляна цялота безнаднежност на светото покаяние: на едно – речни камъни с мляко, а възможност за покаяване нагоре просяк нивома. Рядете му започнаха да омекват.

– Е, – помислих си той – един Бог може да ме спаси следва. Аз никога не съм вървял в Бога, но може пък да съм грешал. Какво губи?

Затова той извика:

– Божко, ако Те има, сподели ми, аз ще повярвам в Те!

Отговорил му: Той отово извика:

– Може Те, Боже! Аз никога не съм вървял в Теб, но ако сега ме спасиш, инаята ще повярвам!

Идвайки го обидане се развесе сираб Гас:

– О, не, ти няма да повярваш!

Човекът от инаята едва не изпусна клона.

– Може Те, Боже! Ти грешаш! Аз наистина мисля така. Се, повярвай!

– О, не, няма да повярваш! Всичкой казват така.

Човекът продължи да се моли и да убеждава. Накрай Бог каза:

– Е, добре. Ще те спася... Пусни клона!

– Да пусна клона? – възкликна човекът – Да не ме смислят за аду!

Превод: Деспина ШАРКОВА
Источник: <http://www.diveeva.ru>

червят дже дървото. Но какво да направя, аз не знаех, поради своето невежество.

Посвещах се с духовните си отци, с армерците, с патриарха (Константинополския). Бях много амалестен си – дали бже (Боготувано) да позная такава цел – а те всички ме подкажа да го направя и ми казаха, че толкова дже е добро и свято! (Първо поречение). Тук...

Ето как полудал съм. Козма иривна за микроскопско дело – както изучавах Евангелието! И преди да пристъпя към излизане на проповед, той се посвеща в духовните отци на манастира и се погрижи да получи разрешение за това от Вселенския патриарх.

Странствания

През 1760 г., на 46-годишна възраст той започна своето мисловно-творческо странствание. Първо време разрешение и благословие за това от патриарх Сарфим II и тогава започва да обикаля околните Близани и да се посвеща. Свети Козма е направил четири големи балкански обиколки в продължение на почти 20 години. Обикаля Тракия, Македония, Епир, Далмация, Сърбия, Селемте острова на Йонийското море, Цикладите, Континентална Гърция. На север стига до Тирана, Охрид – в манастира Скопие. През покаяние си е обикал, обаче, той е в Епир, Северен Епир и Централна Аблания, където именно са извършени особено големи масови потурчвания на гърци и албанци.

Голямо впечатление прави неговото жертвено настроение. "Известният личност си издрезък и добруване и излаход за ходя от място на място и да уча своите братя" (Тръво поучение, 103-105). "Туй какво роят ни ена онова и невежество, аз не знам и нека Християните като, си изпадне, но да спечели другите. А може пък Божко състрадание и вашите молитви да спаст и мена" (Тръво поучение, 263).

В края на крапната била спастен ир и той, който чрез своята жертва прени в светен.

Когато той отивал пак да проповеда, предварително предупреждава да добави всички от близките околности села. Поздирвал мислено, където да може да се събере голямо множество народ, да да го учу. Възгледил един дървен кръст, покаявал се на една пейка и започнал да поучава.

През тези три проповеди. Едва – всервта, втора – на суринта, и трета – времента на сърпий ден. Чрез тези три проповеди той превъзпита почти цялото население на околните села.

В първата проповед светецът говори за сътворянето на небето и материалния свят, за създаването на Адам и Ева, за Боготуването от рай и наказание. Във втората проповед той представя раждането и живота на Пресвета Богородица, за съществуването и живота на Христос, както да предателството на Юда.

Тема на третата му беседа била Възкресението, делото на апостолите и разпространение-

та на християнската вяра, както стигал в словото си чак до Второто пришествие и рай и ад.

В създаришането на проповедта му влизали темите: светото Евангелие, живот на светците, християнските добродетели, съществуването тайнствата, новият опит, поет, изповед.

Както обхождал градовете и селата, той на практика до голяма степен организираше до този момент и тяхната съпротива. Събуждал, подкрепял, наставлял и насърчавал чрез директното си поучаване народа. Който в крайност не излязъл тук, си стоял гладен и жаден. Чрез това директно поучаване с вариация народ се предавал пламъкът на светлата му душа в будещото на слушателите му. Неговият стил бже прост, той бже съвременен, чрез което си. Козма доковал душето.

Оръжията на св. Козма Етомолийски

Оръжията, с които си. Козма се справяла срещу исламизацията, невежеството, страданията и отблъскването на православното съзнание, били:

- а) неговата свещност, светилни живот, който съществувал светите му слова;
- б) възникналото му живот от опита на двадесетгодишното му пребиваване в светогорския манастир "Филотей";
- в) образишането, което получавал в Атонската семинария – Атонската, близо до промътния Евгений Вулгария;
- г) проповедите, чрез които той не само развил невежеството във вярата, но и спомогнал за отблъскването на конкретни потурчени рабификации и заблуди в живота на онези християни, които още не били потурчени, но били се отпуснали;
- д) трогатата и любовта, която той изпитвал за спасението на братята си;
- е) крапния, претърпяното мъченичество на 24 аргунта 1779 г., започнало цялото негово дело.

През тези свои греси, свети Козма успя да преобръне грозното положение на православните вярващи. А те добиха куража и вярата да прирват към претърпяване на ударя срещу им.

Почувавам братята си, сподели възможното, но като учител, свещеностно учение, от Светогорския ни учител с Христос, Бог наш! (Първо поучение, 102-103).

Именно това непримодимо желание и стремеж към Христос е единството на Адам и Ева, на Боготуването да напусне Адам и да ходи до села и градове на Южните Балкани, като проповедва и укрепва православния рид, на съществуването и живота на Христос, както да предателството на Юда.

Тема на третата му беседа била Възкресението, делото на апостолите и разпространение-

та на християнската вяра, както стигал в словото си чак до Второто пришествие и рай и ад.

В създаришането на проповедта му влизали темите: светото Евангелие, живот на светците, християнските добродетели, съществуването тайнствата, новият опит, поет, изповед.

Както обхождал градовете и селата, той на практика до голяма степен организираше до този момент и тяхната съпротива. Събуждал, подкрепял, наставлял и насърчавал чрез директното си поучаване народа. Който в крайност не излязъл тук, си стоял гладен и жаден. Чрез това директно поучаване с вариация народ се предавал пламъкът на светлата му душа в будещото на слушателите му. Неговият стил бже прост, той бже съвременен, чрез което си. Козма доковал душето.

Оръжията, с които си. Козма се справяла срещу исламизацията, невежеството, страданията и отблъскването на православното съзнание, били:

- а) неговата свещност, светилни живот, който съществувал светите му слова;
- б) възникналото му живот от опита на двадесетгодишното му пребиваване в светогорския манастир "Филотей";
- в) образишането, което получавал в Атонската семинария – Атонската, близо до промътния Евгений Вулгария;
- г) проповедите, чрез които той не само развил невежеството във вярата, но и спомогнал за отблъскването на конкретни потурчени рабификации и заблуди в живота на онези християни, които още не били потурчени, но били се отпуснали;
- д) трогатата и любовта, която той изпитвал за спасението на братята си;
- е) крапния, претърпяното мъченичество на 24 аргунта 1779 г., започнало цялото негово дело.

През тези свои греси, свети Козма успя да преобръне грозното положение на православните вярващи. А те добиха куража и вярата да прирват към претърпяване на ударя срещу им.

Почувавам братята си, сподели възможното, но като учител, свещеностно учение, от Светогорския ни учител с Христос, Бог наш! (Първо поучение, 102-103).

Именно това непримодимо желание и стремеж към Христос е единството на Адам и Ева, на Боготуването да напусне Адам и да ходи до села и градове на Южните Балкани, като проповедва и укрепва православния рид, на съществуването и живота на Христос, както да предателството на Юда.

ДУХОВНА ССКРОВИЩНИЦА

Носете на ръце

Веднъж един човек сънува сън как върви по пясъчен бряг, а до него – Господ. На негово проговоряване каприни от живота му и след това от тук той заблужда върва върва пясъка два реда смеди – от неговите носе и от тега на Господ.

Когато пред него проблясна покаяната картина от живота му, той покаяно покрене глава и извика, че този проговоряващ от живота му бже съпороден само от едната рид смед. Дал си сметка, че това били най-тежките и нещасни години от живота му.

Сносно спомнен, той поговори Господ:

– Не казваши за Те, да ме следва! Твои път, никогда няма да ме оставиш! А заболех, че на най-тежките времена от живота ми в пясъка се проточва само един рид смед. Защо си ме оставил сам, който най-много се нуждаде от Теб?

– Господ отговори:

– Мило мое дете! Аз те обичам и никога няма да те изоставя. Когато в живота ти имаше скръби и изпитания, смедата по пясъка бже наистина само една. Игноран Аз те носех на ръце.

Божията награда

Христос проповеда от град в град, от село в село. Бже вчераш той започнал с учениците си в едно голямо село. Веднъж един човек си помислил, че тук вероятно ще има място за тях. Помогнал да препоучава. Показал се споманян – драв мъж, помутнен – върве върво инаят юни – и ги изгонил. Намерени се дребна жерда, която върво една и се връща на сянка, без да има бедна вядовина, колкото с радост ще ги примеме. И когато Христос с учениците си се обидрали към неж, те разогледали по поресцала, по източени бичи им изминало жете, осунури им лево и храни.

– Аз станахте в Теб и ги върнали, а до паял учениците погнали. Учители, какви кажи как бже наградата за тази вядовина и какво – наказанието на този богот скълперен? Господ отговори, че на вядовицата ще умре и покаяната й крава, а богатият ще

СИНТАКСАРНИК

Св. Амвросий Изповедник, католикос - патриарх на Грузия

(16/29 март)

Патриарх Амвросий преди интронизацията му през 11 октомври 1921 г.

Свети Амвросий Изповедник (на сина Висарий Хелас) се родил през 1861 г. Начално образование получил в богоусловното училище в Самегрело, а през 1885 г. завършил Тбилиската духовна семинария. През следната година бил ръкоположен за свещеник. В продължение на осем години отец Висарий служил в Сурами, като съвременно с това преподавал грузински език в училищата и ръководил дейността на различни филантропски организации. През 1890 г. той следвал, а година по-късно постъпил в Канзаската духовна академия.

Училища в Кларк, отец Висарий вземал активно участие в литературния и културен живот на града, но се интересувал и от националноосвободителното движение в Грузия. Изучавал грузинската история по първоначалните, в резултат на което написал няколко исторически съста.

Неговата дипломна работа под название „Борбата между християнството и исляма в Грузия“ предизвикала такъв интерес, че на отец Висарий предложали да я доразвие и да я защити като научна дисертация.

През 1901 г. отец Висарий завършил Канзаската духовна академия, присвоял монашество с името Амвросий и се завърнал в родината си. Там той активно ра-

ботел за това. Грузинската църква да получи автокефален статус (по онова време Грузинската църква била със статус на епархия и влизала в състава на Руската патриаршия в Царство). Във връзка с тази дейност, през 1905 г. той бил отпратен в Русия.

След повторното си завръщане в Грузия отец Амвросий бил възведен в сан архимандрит и назначен за игумен на манастира „Челиш“. Някога този манастир бил един от центровете на духовно образование в Грузия, но постепенно по същата му започнала да отива, а богоусловната школа към манастира била на ръба на закриването. С благословението на Имеретинския епископ Леонид (бъдещ католикос-патриарх на Грузия) отец Амвросий събрал в семинариата множество талантливи ученици, които обужвал на четене и църковно пение.

Много сили и енергия вложил архимандрит Амвросий за събирането и реставрирането на древните ръкописи в манастира „Челиш“. Вследствие на манастирския двор, той обрнал внимание на кухнята, която се получавала при състояние – свидетелство за това, че под краката му има празина. Когато разкопал това място, той открил древни ръкописе на светото Библиейско. Така била намерена знаменитата грузинска светиня – Челишкото евангелие – ръкопис от IX-X век.

Нес дълго отец Амвросий станал член на Тбилиския синодален съвет и бил поставен за игумен на манастира „Св. Преображение Господне“. Но през 1908 г. бил обвинен в съпричастност към убийството на царя Николай и лишен от правото да свещенослужава. Обвинението постановило да бъде изгрян в иззаета от манастира калдери, където се намирал под строг надзор повече от година. През 1910 г. той бил оправдан, което позволило снемането на възвратата за служение.

През 1917 г. архимандрит Амвросий се завърнал в Грузия и продължавал да се труди за предостане на автокефалия на Грузинската православна църква. Само след няколко месеца автокефалността била провъзгласена, отец Амвросий бил хиротонисан за Чхондидският митрополит, а по-късно възглавил Цхум-Абхазката катедра. През 1921 г. митрополит Амвросий бил

избран за католикос-патриарх на Грузия.

Скоро след неговото избране светското правителство поиндигно го осекрещу Царската. Повече от 1200 храма били разорени, преярнати в светски здания или разрушени. Множество клирици били арестувани, заточени и разстреляни.

На 22 февруари 1922 г. патриарх Амвросий, възлюбил пастор и духовен отец на грузинската църква, се обрнал към участниците в Съезската конференция с меморандум, в който запитвал правата на Грузинската църква и грузинския народ. Всяко слово от неговото послание било провикнато от безбройните пращи на Грузинската църква и грузинския народ. Всяко слово от неговото послание било провикнато от безбройните пращи на Грузинската църква и грузинския народ.

Това възбуждало повече адресати, че нация и правителство, откъснати от християнските ценности, нямам бъдеще.

Такова извление чрез меморандум по време на болшевишкия режим било безпредметно. Патриарх Амвросий бил арестуван, но въпреки това продължавал да критикува властта за светоготството, несправедливостта и престъплението, които тя извършвала.

По време на едни от разните светилетел отивал: „Изповядването на вярата е духовна потребност за всяка нация, председианата само усилват тази потребност. Безсвещи притеснявания, вярата се задълбочава, усилива и разпространява с нова сила. Грузия не е изключение от това универсално правило“.

На своите мъчители той казал: „Моята душа принадлежи на Бога, мое сърце – на родината, а с тялото ми можете да правите каквото искате. Но аз съм дядо патриарх Амвросий на осемдесет години, девет месеца и двайсет и осем дена затвор.“

В края на 1924 г. свети Амвросий и другите клирици на Синодалната комисия били освободени по силата на административна, но нежелателна, вълна. Административен съвет на Св. Синод на Грузинската православна църква, заради изключително му трудовете за благо на Църквата и народа на Грузия той бил канонизиран за светец. Паметта му се почита на 16/29 март.

Превод от Петър ЕКАВЧЕВ

IN MEMORIAM

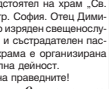
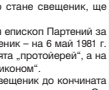
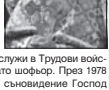
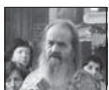
На 22 март се навършват 40 дни от кончината на дългогодишния стопанин свещеник иконом Димитър Вукандинов, който се превести в Господа на 12 февруари след масивен инсулт, засянал го в краката.

Роден е на 28.10.1930 г. в с. Железница. Още в детските му години дълбоката става негова настолна книга. Заради вярата и църковността му е издарила два списъци в Трудовия войсник. От 1960 г. до 1979 г. работи като шофьор. През 1978 г. се разболява много тежко. В съвнидението Господ Иисус Христос му казва, че ако става свещеник, ще оздравее. Така и става.

Разположен е от Ливанския епископ Патреник за дякон на 3 май 1981 г., а за свещеник – на 6 май 1981 г. На 2 март 2008 г. получава офимия „протоверей“, а на 5 февруари 2012 г. – отлагично „инокон“.

От ропкопонието му за свещеник до кончината си в иноконски свещеник и предводител на храм „Св. Вмък Гергив“ – кв. „Дървенца“, гр. София. Отец Димитър е известен сред мърборите като изряден свещенослужител, ревностен духовен учител и състрадателен пастор. Под неговото ръководство в храма е организирана активна просветителска и социална дейност.

Бог да го посели в селенията на праведните!

ЦЪРКОВНА ИСТОРИЯ

На 17 март 1872 г.

Н гъръжвстени о приет в Църквата първият български екзарх Антим I. След Ферманите от 27 февруари 1870 г. за възстановяването на самостоятелна Българска православна църква се признава националната обшност и парвата общобългарска институция – Екзархията. Следи избрането на привременно ръководство на 13 март 1870 г. от видни църковни и светски дееци: Антим I – българин – 10 мирани и 5 владци, които поемат ръководството на Екзархията и имат задгачата да изработят проект за създаване на организацията църковно-народен събор. Този събор се открива на 23 февруари 1871 г. в засада на 24 юли 1871 г. в която има 37 заседания. Съборът избрал и приема екзар-

Интронизацията на новобранния Български екзарх Антим I от Видин за Цариград през 1872 г.

лавици българци. Екзархията на църковно-народен събор е възстановена, по-късно са присъединени още две – Сулуската и Одринската. Те стават представителна за бъдещата Самостанска Българска.

На 11 февруари 1872 г. Високата порта разрешила вбора на Български екзарх. На 16 февруари 1872 г. Високата порта разрешила вбора на Български екзарх. На 16 февруари 1872 г. Високата порта разрешила вбора на Български екзарх.

българското законодателство в по-ново време. Във връзка с избрането на деецата на Събора, е извършено и първото българско статистическо преброяване. Става ясно, че в днешна на Екзархията през 1874-1875 г. живеят 415 800 венчели или около 2 079 000 правос-

Виднически митрополит Антим I. По препоръка на Русия той е утвърден от Високата порта на 22 февруари с г. На 17 март тържествено приета с кораб от Видин в Цариград.

По Българската екзархия 1870-1879 г., ЕКАВ, 1989 г.

„СВЕТА ГОРА – последната крепост на Православието“

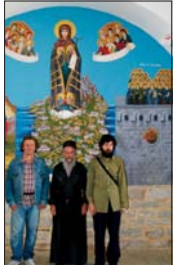
Продължение от бр. 5

На пристана на манастира ни чака микробус, с който ни превозват до сградите на новия манастир. А той е прекрасен и веднага грабва очите и сърцето. Местото, цялото е построено, изобилно е с гледни точки, а пейзажът е невероятен. Там всяко нещо е модерно. Там някъде по средата на трибуните е седнал той – „Свети Павел“. Гледката е невероятна, може би защото манастира е готов почти на сто процента след голямото ремонти, прецизните реставрационни работи и монументалните нови сгради. В църквата Света Гора има изключително тихо. Почти всички манастира са а някакъв фаза на реставрация, ремонт или ново строителство. Милיוни се вливат от всички страни в тази предана мрежа, по няколко културна на манастир, собствени карери и бетони вълни, огромни самосвали с пясък и цимент, стотици работници, това не само обществено, което е съществено предимство от гърци. Принадлежат обстановката и вътрешната подредба на манастира точно съответства на издълбаното на манастир. Това е към братството, което е съществено предимство от гърци. Принадлежат обстановката и вътрешната подредба на манастира точно съответства на издълбаното на манастир.

Веднага обиквам този манастир. Наставяни ни едни руски монахи, числеността е към братството, което е съществено предимство от гърци. Принадлежат обстановката и вътрешната подредба на манастира точно съответства на издълбаното на манастир. Това е към братството, което е съществено предимство от гърци. Принадлежат обстановката и вътрешната подредба на манастира точно съответства на издълбаното на манастир. Това е към братството, което е съществено предимство от гърци. Принадлежат обстановката и вътрешната подредба на манастира точно съответства на издълбаното на манастир.

Златоградски манастир „Св. Гора“

Нашите девки

Сутринта излизаме по-рано от служба, за да се върнем в Карен. Монашеската столица ни очаква. Цял пристигахме, се отримаме към манастира „Кутлумуш“ и забързване, го го сторише. Попаднахме в наистина завършена във високо отношение обстановка. Специално посветено трева и цветя около манастира се обгрижвали от брат на географния възврат. Впечатли ни невероятната за тази география и духовна зрялост иронична беседа, която протече и свърши с изключително високо качество замислена група естетичен каминат. Навсякъде разбират изключителен ред и чистота, които напълно ни обаява, а вътрешният двор ни разкри типично българска обстановка. Единствен манастир, в който цветята бяха навсякъде. Братята бяха успели да се превърне в реалност иранат, с който понюшка са определят Атон – „Градина на Божията Майка“. Веднага ни забелязала и ни поканиха на поклонение в храма. Навистина прекрасен духовен кул!

Спокуваме се с тази усладителна прелест. С благословенството на нашия посланик в Кинотиа (Светогорското правителство) се наистиняма в българския конак – импозантна сграда от 1901 г., доминираща над площад на Карен.

Следващата ни спирка е ербърската цинка „Свети Сава“. На невероятния ни почукване се отзова ербърския монах, чиято послушание е да четат Псалтира няколко пъти на ден и да посрещат гостите. Избавно да оповестим с големи подробности обстановката, която попадаме по време на поклонничеството. Забавно ни стоа и шета на този пътлен, но тук трябва да разкрием, че всичко бе напълно обичово както отвън, така и вътре. Вън – градината и цветята, вътре – стенописите и иконите. Бесмислено, макар да имаме достъп до ербърската цинка и сградата. Без да злоупотребяме с го-

топриветството, се прекръстваме и напускаме райското му усладение.

В следващите часове малката ни група събираше сили за венеца на поклонничеството – Веснощното бление по случай празника на Карен – Достойно естие. За нас изключително значението му за Карен, Света Гора, за нас благодарите и целта православно-свети, със и несомнено самостоятелна статия, сега само ще спомена, че това е едно от четирите песнопения, дадено от ангел и единственото, посетено на Богородица. Изгнато и наистина в българския изгнание „Достойно естие“, най-вероятно на едни български послужник.

Празникът привлича като с духовни митични монаси и поклонници от цялата Света Гора. Богослужението започва в 21 ч. и завършва в 7 ч. сутринта. Службата бе била прекъсвана, когато монасите четели и венеца което се смесва, а поклонничеството имаше възможност да излезат навън и да поседат.

Някъде към 23:20 ч. врътане на страдата, в която се помещава Кинотиа, се отвори, за да приютят за кратка почивка черкушателите се. Разнообразното място от монаси, келеси, самини, гърци, послужници, поклонници, критски архидер, ирландски министри, руснаци, сърби, гърци, българци и румънци, се смесиха за непринуден разговор и бързото во време общение. Изключително бе несполучливо. Духовно и атмосфера – незаплетена. Любовта – изпълна и благодарит! Вода, сладка и кафе за всеки, пожелал да се покързи за продължителния подем.

Сутринта земното състояние лъчи праша си над повисна.

Върхаме се на родна земя – пътуваме към „Зораф“.

Време се за незабвение, но много желания в ролята в българския. Какво може да се чуе с пари в Света Гора: от доминираща икономича за едно село до огромна ръчно рисувана икона с полярно старо за няколко десетки милиона. От културна книга със светогорски рецити до огромни, почти елмазови сребърни потери. От бразилска издълстена с молитва на келето, до вино от „Ватнос“...

На първо място в нашия списък на подарци са бразилските. Отец Серафим даря собственоръчно направени восъчни свещи на храм „Света Троица“ в Габрово. Послужникът Йоанко ни снабди с елей и кандило пред чудотворната икона на свети Георги, напосрещан с миро памучета от мироточни чудотворни мощи и ред дърта благословени свещи.

Благотворим на дадено имену Амвросий, на отец Серафим, на послужника Йоанко, на всички венеца и светогорски брата и послужници. Благотворим им, че ги има и че вече повече от 1000 години стоят и безпречна българска стража на кулите и бойните на последната непрекъсната крепост на Православието, наречена СВЕТА ГОРА!

Господи Исусе Христе, Боже наш, по молитвите на Твоята препорочна и света Майка Богородица, небесната Изгумна на Света Гора, Твоя мир дай им сега, внигати и във всички времена!

Прот. Стефан СТЕФАНОВ

Юбилеен календар

В началото на 2012 година бе отпечатано юбилейно календарче с образи на Благовещавицата, Велкокръстницата, Велкокръстницата, митрополит д-р Стефан. Издаването, осъществено от митрополит д-р Стефан, е по повод 150-годишнината от раждението и 50-годишнината от избрването му за митрополит. Календарчето е в продажба в издателство „Животиница“ и се запознат по-подробно с живота и служението на блаженоточилния митрополит, могат да намерят повече информация на - Facebook: Велкокръстнишки митрополит д-р Стефан.

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2012 Г.

„Църковен вестник“

1 година 30,00 лв.
6 месеца 15,00 лв.
3 месеца 7,50 лв.
ед. цена 0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 980 30 16, центр. 987 56 11/245
МОЛ: Танка Тончева Христова
Отворен редактор на брой:
Александра Карамалчева

Материалите за публикуване в електронния вариант

Банкова сметка на Синодално издателство на БПЦ
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабун“ № 58
IBAN BG97UNCN96601018147018, BIC код: UNCRBGR6

Сметте да се изпращат с пощенска напика или по банкова сметка, за да се извърши точният адрес и пощенски код на получателя!

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изобразения и не бива да се използва за блатово нуде.